

Zorislav in Božena.

Zorislav in Božena
Radá sta se iméla,
Po trávnikih hodila,
Vesele pesni péla.

Nabírala cvetíce
Sta bele, modre, rdeče,
Je v vence povijála,
In v kitice dišeče.



Pred žgočim solnceem branil
Ju sólčnik je kriláti,
Za váruha pa bil je
Turín jima kosmáti.

In kadar snídeta se,
Spominata se ráda,
Kakó je nekdaj bilo,
Ko sta še bila mláda:

Sedáj pa vže velika
Sta bratec in sestrica,
Zorislav mlad gospod je,
Božena pa gospíca.

Nabírala cvetíce
Sta bele, modre, rdeče,
Je v vence povijála,
In v kitice dišeče.

Slavko.